

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1870.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἐκαστ. φύλ. » 5

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΥΣΗ.
(Διὰ τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων.)

Πάτερ, — εἶπε πρω-
ϊαν τινὰ κοράσιον τε-
τραετὲς, τὸ ὅποιον ἡ-
σθένει βαρέως, εἰς τὸν
παρὰ τὸ προσκεφάλαι-
όν του καθήμενον περί-
λυπον πατέρα τς. — Πά-
τερ, νομίζει ὁ ἱατρὸς
ὅτι θ' ἀποθάνω ;

Ἄν καὶ σπαραξικάρ-
διος ἡ ἐρώτησις, ὁ πα-
τήρ μ' ὅλον τοῦτο, ἀντὶ
νὰ πράξῃ ὅπως γενι-
κῶς κάμνουν τὴν σή-

μερον οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ
ἱατροὶ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἶπεν εἰς τὴν μικρὰν κόρην
του μὲ θλίψιν ψυχῆς τὴν ἀλήθειαν. Ἡ εἰδησις τοῦ
ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ ἐπροξένησε κατ' ἀρχάς τρό-
μον εἰς τὴν μικρὰν Καλλιόπην, διότι ἐσυλλογίσθη
τὸ χῶμα καὶ τὸν ψυχρὸν τάφον, εἰς τὸ ὅποιον εἴ-
δεν ἐνταφιαζομένους τοὺς νεκροὺς, καὶ μετὰ μικρὰν
σιωπὴν,

— Ὁ τάφος φαίνεται, πάτερ, πολὺ σκοτεινός, —
εἶπε, — Ναί, πολὺ σκοτεινός! Δὲν θέλεις νὰ μὲ συνο-
δεύσῃς εἰς αὐτόν;

— Ὁ ἰσχυρὸς βραχίων τοῦ πατρὸς, εἰς τὸν ὅποιον
συνειθίζε νὰ ἐπιστηρίζεται ἡ μικρὰ Καλλιόπη, ἐφαί-
νετο εἰς αὐτὴν ἀσφαλὲς φύλαξ εἰς πᾶσαν ὥραν τρό-
μου καὶ κινδύνου.

— Ἄλλ' ὁ πατήρ μετὰ φωνῆς πνιγομένης ὑπὸ λυγ-
μῶν τὴν ἐπληροφόρησεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο πρὶν ὁ Κύ-
ριος τὸν καλέσῃ.

— Λοιπὸν, πάτερ, — προσέθηκεν ἡ Καλλιόπη, —
δὲν ἀφίσεις τοῦλάχιστον τὴν μητέρα νὰ ὑπάγῃ μετ' ἐ-
μοῦ εἰς τὸν τάφον ;

— Δυστυχῆς, Καλλιόπη! ἐὰν ἠδύνατο νὰ θέσῃ
τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς φιλοστόργου μη-
τρός της, δὲν θὰ ἐφοβεῖτο οὐδὲ τὸν ψυχρὸν καὶ σκο-
τεινὸν τάφον. Ἄλλ' ἡ αὐτὴ ἀπόκρισις ἐξῆλθε μετὰ
στεναγμοῦ ἐκ τῶν χειλέων τοῦ τεθλιμμένου πατρὸς.

Τότε ἡ μικρὰ Καλλιόπη ἐστράφη πρὸς τὸν τοῖχον
καὶ ἔκλαυσεν· οὔτε ὁ πατήρ, οὔτε ἡ μήτηρ ἠδύνατο
νὰ τὴν συνοδεύσῃσι! τί λοιπὸν νὰ κάμῃ; πῶς νὰ ἔμ-
βῃ εἰς τὸν τάφον ἐκεῖνον καὶ νὰ διέλθῃ τὴν σκοτεινὴν
κοιλιάδα τοῦ θανάτου; Ἡ ἀπορία της δὲν διήρκεσε
πολὺ — ἐκ νηπιότητος εἶχε διδαχθῇ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ἦτον ὁ κάλλιστος φίλος τῶν παιδίων, — καλ-
λίτερος καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς γονεῖς των καὶ ἱκανὸς νὰ
σώξῃ, καὶ ὅταν ἀκόμη ἄνθρωπος ἀδυνατῇ, ὅλως τοὺς
εἰς αὐτὸν καταφεύγοντας, καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς
πίστεώς της ἀπέβλεψε πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβε θάρρος·
στραφεῖσα δὲ πρὸς τὸν πατέρα της· « Πάτερ, — εἶπεν,
— ὁ τάφος δὲν εἶναι τόσον σκοτεινός τώρα — Ὁ Ἰη-
σοῦς Χριστὸς θὰ μὲ συνοδεύσῃ! »

Ἀκριβὰ μου παιδί, μιμήθητε τὸ παράδειγμα τῆς
μικρᾶς Καλλιόπης καὶ ἐμπιστεύθητε εἰς τὸν Χριστὸν
τὰς ψυχὰς σας· σεῖς δὲ πατέρες καὶ μητέρες, εἰς τῶν
ὁποίων τὰ ὄμματα πιθανὸν νὰ πέσῃ τὸ μικρὸν τοῦτο
ἀνέκδοτον, ἀνατρέφετε τὰ τέκνα σας διὰ τῆς Γρα-
φῆς, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ φοβερὰ ὥρα τοῦ θανάτου καὶ
ὁ τάφος φαίνηται εἰς αὐτὰ ψυχρὸς καὶ σκοτεινός, σεῖς
δὲ δὲν δύνασθε νὰ τὰ βοηθήσῃτε, νὰ στραφῶσι πρὸς
τὸν Χριστὸν μὲ πίστιν καὶ νὰ εἰπωσιν ὡς ἡ μικρὰ
Καλλιόπη, « Ὁ τάφος δὲν εἶναι σκοτεινός τώρα, διότι
ὁ Χριστὸς θὰ μᾶς συνοδεύσῃ. »